

beskåret og socialiseringen nærmere. For det må vi aldrig glemme, at socialisering via beskatningen er en vej, vi altfor længe har betrådt.

Netop derfor pådrager alle, der i dag overvejer at hjælpe regeringen ud af dens vanskeligheder, sig et meget stort ansvar.“

Ole Bjørn Kraft (K.F.) kritiserede stærkt, at regeringen ikke havde sat mere ind på at holde statens udgifter nede og begrænse udlånet til boligbyggeri. Om det centrale forslag om øgede forbrugsafgifter og sparebeviser udtalte han bl. a.:

„Det, finansministeren ønsker, er at løse problemerne ved at øge statens gæld. For det er det, der sker ved at kombinere forbrugsafgifternes forhøjelse med udstedelsen af opsparingsbeviser. Man må ikke glemme, at gæld er at udskyde vanskelighederne til en uvis fremtid. Prisen for, at Danmark har levet over evne under den socialdemokratiske regering, skal bæres af kommende generationer. Men vi ved jo ikke noget om, om de vil være mere modstandsdygtige, end vi er. Jeg er bange for, at hele dette forslag tilslører virkeligheden for befolkningen, men tidspunktet er just nu inde, hvor et godt resultat kun kan opnås ved, at folket får en virkelig forståelse af årsagerne til vore vanskeligheder, og ved et på basis heraf tillidsfuldt skabt samarbejde mellem folk og styre.

Finansministeren ønsker, at forbrugsafgifterne skal virke i 2 år. Jeg kan ikke bedømme, hvor megen vilje der står bagved ønsket om at overholde denne tidsbegrænsning. Jeg synes, vi har erfaringer for, at det er nemt at få en afgift, men svært at komme af med den igen.“

Det konservative folkeparti ønskede ikke at gå med til en ordning, som ikke gav befolkningen sikkerhed for, at byrderne ikke ville blive båret forgæves. Det ville i praksis sige, at man ønskede statens overtræk i nationalbanken nedbragt og holdt indenfor en nærmere fastsat grænse, som ikke måtte overskrides.

„Regeringen ønsker, at vi skal betro finansministeren 500 mill. kr. Vi erkender situationens alvor, men vi mener, at regeringen ikke står uden ansvar for, at det er kommet så vidt. Vi erkender, at problemerne ikke kan løses uden afsavn og byrder for befolkningen, men vi foretrækker andre midler end regeringens, og vi vil have en række forudsætninger opfyldt.

Vi ønsker en konsekvent *afvikling af boligstøtteleven*, en helt anderledes dybtgående gennemført *besparelse* i de offentlige udgifter, og vi ønsker, at der sættes *grænser for statens træk i nationalbanken*. Dette må være forudsætningen, når andre foranstaltninger skal drøftes.“

Bertel Dahlgaard (RV) erkendte, at forholdene — derunder virkningerne af en dårlig høst og et forringet bytteforhold i udenrigshandelen — gjorde det nødvendigt at nedsætte forbruget. Der måtte efter hans opfattelse gennemføres såvel militære som civile besparelser, for de sidstnævntes vedkommende bl. a. gennem en omlægning